

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR

Str. Stavropoleos nr. 6, sectorul 3, București, România, CP 030084, CIF 20329980
Tel. +4 021 3104641 Fax. +4 021 3104642 Fax. +4 021 8900745 www.cnsr.ro

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) și ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE

Nr. 1303 / C8 / 1402

Data: 02.08.2019

Prin contestația înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor cu nr. 27124/15.07.2019, depusă de SC SA, cu sediul în, județul, CUI, număr de înregistrare în registrul comerțului, reprezentată convențional de domnul avocat, cu adresa aleasă pentru comunicarea actelor de procedură la cabinetul avocatului din, privind procedura de licitație deschisă pentru atribuirea contractului de concesiune „delegare a gestiunii activităților componente de colectare și transport deșeuri din județul, cu excepția municipiului, lotul 1, coduri CPV 90511000-2, 90500000-2 și altele, cu data-limită de depunere a ofertelor 09.08.2019, organizată de, cu sediul în, județul, în calitate de autoritate contractantă, contestatoarea a solicitat obligarea autorității la, cu consecința decalării datei-limită de depunere a ofertelor. Prin încheierea nr. 1074/C8/1402/17.07.2019, Consiliul s-a pronunțat asupra capătului de cerere de suspendare a procedurii de atribuire, respingându-l ca nefondat, cu majoritate de voturi. Pe rol, în prezent, se află celelalte capete de cerere din contestație.

La 26.07.2019, SC ...SA, cu sediul în, CUI ..., număr de înregistrare în registrul comerțului ..., reprezentată de domnul ... - director general, a înaintat Consiliului cererea de intervenție voluntară în interes propriu nr. E11438/26.07.2019, prin care

solicită suspendarea procedurii de „achiziție publică” pe durata soluționării contestației, cu consecința decalării datei-limită de depunere a ofertelor, și obligarea autorității la rectificarea documentației de atribuire.

Contestația și cererea de intervenție vor fi soluționate împreună, având în vedere dispozițiile art. 66 alin. (1), art. 67 alin. (1) și art. 123 alin. (1) C. proc. civ., și pentru motive care țin de economie procedurală.

**CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR,
asupra cauzei de față, constată următoarele:**

Consiliul a fost legal sesizat și este competent, potrivit dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, să soluționeze contestația de față, prin care operatorul economic SC SA reclamă anumite prevederi ale documentației de organizare a licitației menționată în partea introductivă, învederând în motivare că, la secțiunea II.1.6 din fișa de date, se menționează: „Ofertele trebuie depuse pentru: Numărul maxim de loturi”, instituind aparent obligația participanților de a oferta toate loturile care fac obiectul concesiunii. Obligarea participanților să depună oferte pentru toate loturile reprezintă o cerință restrictivă și lipsită de suport legal, deoarece elimină din procedură operatorii care nu dețin suficiente resurse pentru a oferta toate loturile. Împărțirea pe loturi devine lipsită de sens, deoarece scopul acesteia este tocmai de a facilita concurența și accesul operatorilor economici la atribuirea contractelor.

Documentația de atribuire nu prevede modul în care tarifele ofertate în procedură vor fi transformate în tarife la utilizatori. În cadrul procedurii de atribuire, tarifele de colectare și transport trebuie ofertate în lei/tonă, deoarece, după ce sunt colectate, deșeurile sunt cântărite pe tot lanțul de gestiune, până la depozitarea finală. Nu înseamnă că deșeurile vor fi cântărite în momentul colectării de la utilizatorii serviciului, astfel încât tariful exprimat în lei/tonă să le poată fi aplicat direct acestora prin una dintre cele patru metode de calcul.

Potrivit art. 17 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor, asociațiile de dezvoltare intercomunitară au obligația „să implementeze, începând cu data de 1 ianuarie 2019, dar nu mai târziu de data de 30 iunie 2019, cu respectarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, instrumentul economic «plătește pentru cât arunci», bazat pe cel puțin unul dintre următoarele elemente:

- (i) volum;
- (ii) frecvență de colectare;
- (iii) greutate;
- (iv) saci de colectare personalizați."

Utilizatorii nu pot plăti un tarif standard, ci trebuie să plătească în mod diferențiat, în funcție de cantitatea de deșeuri generată. Tariful poate fi stabilit în funcție de volumul colectat (plata se face în funcție de volumul pubelelor), de frecvența de colectare, de greutate (dacă sistemul de colectare permite cântărirea deșeurilor preluate de la fiecare utilizator) sau de numărul de saci de colectare generați de utilizator. Tariful pe tonă stabilit în cadrul licitației poate fi transformat în oricare dintre tarifele de mai sus în măsura în care autoritatea pune la dispoziția ofertanților informații privind, de exemplu, densitatea deșeurilor (pentru a calcula un tarif bazat pe volum) sau indicele de generare (pentru frecvența de colectare – pag. 12 din caietul de sarcini). În cazul de față, caietul de sarcini nu acoperă prevederea citată din Legea nr. 211/2011, nu conține opțiunea clară a autorității pentru una dintre soluțiile de mai sus și nici un algoritm precis și suficient pentru a permite ofertanților să transforme tarifele oferite în cadrul licitației în tarifele care vor fi percepute de la utilizatori. Nu se poate presupune că autoritatea ar fi optat pentru varianta (iii), respectiv tarifarea bazată pe greutate, în absența unei specificații în acest sens. Nicăieri în caietul de sarcini nu există vreo mențiune referitoare la modalitatea de cântărire a deșeurilor colectate de la fiecare utilizator.

De asemenea, tabelul de la pag. 25 și 26 din caietul de sarcini menționează că, în privința utilizatorilor casnici, este propus un sistem de tarificare de tip lei/persoană/lună, nu lei/tonă. Același tip de tarif se regăsește și în partea inferioară a tabelului de la pag. 49. Caietul de sarcini nu conține algoritmul de transformare a tarifelor de tip lei/tonă oferite în tarife de tip lei/persoană/lună.

Secțiunea 3.9.1 din caietul de sarcini (pag. 47) prevede că serviciul „va fi tarifat în mod diferențiat pentru consumatori casnici, respectiv consumatori non-casnici”. Cu toate acestea, tarifele solicitate a fi oferite potrivit secțiunii IV.4.2 din fișa de date nu sunt diferențiate în funcție de tipul de utilizatori, ci numai după diferitele fracții ale deșeurilor. Documentația de atribuire nu conține nicio informație despre cum tarifele unice (din perspectiva categoriilor de utilizatori) oferite în procedură vor fi apoi diferențiate între utilizatorii casnici și non-casnici.

În consecință, documentația de atribuire este ambiguă și nu asigură o informare completă, corectă și precisă cu privire la operarea serviciului delegat, ofertanții neavând certitudinea modului de tarificare și de transformare în tarife aplicabile utilizatorilor serviciului. În absența unei relații matematice între tarifele oferite

și cele care urmează a fi practicate, operatorii nu își pot calcula veniturile estimate și nu pot avea certitudine cu privire la modul de recuperare al costurilor de operare prin intermediul tarifelor practicate. Această situație încalcă prevederile legislației specifice în domeniu, precum și pe cele ale Legii nr. 100/2016.

Legea nr. 101/2006, a serviciului de salubritate a localităților, prevede că structura și nivelul tarifelor trebuie să acopere costul efectiv al prestării serviciului, să acopere cel puțin sumele investite și cheltuielile curente de întreținere și exploatare a serviciului de salubritate, precum și să respecte și să asigure autonomia financiară a operatorului [art. 26 alin. (8)]. Cât timp nu există claritate cu privire la modul în care tarifele ofertate vor fi transformate în tarife la utilizator, această prevedere nu este respectată.

Ordinul nr. 109/2007 aprobă metodologia de stabilire, ajustare sau modificare a tarifelor pentru activitățile de salubritate. Art. 11 prevede elementele care sunt avute în vedere la fundamentarea tarifelor percepute de la utilizatorii serviciului. În cazul de față, tarifele ofertate în procedura de atribuire trebuie fundamentate potrivit ordinului, însă, în absența unor reguli clare de transformare a acestora în tarife la utilizator, respectarea prevederilor ordinului pe parcursul derulării contractului nu poate fi verificată.

De asemenea, Legea nr. 51/2006, a serviciilor comunitare de utilități publice, stabilește cadrul general al acestor servicii, inclusiv cadrul serviciului de salubritate. Art. 30 alin. (5) prevede obligația ca documentația de atribuire să cuprindă toate informațiile necesare pentru a asigura ofertantului o informare completă, corectă și explicită cu privire la modul de organizare, desfășurare și aplicare a procedurii de atribuire a contractului de delegare a gestiunii. Dispoziții similare se regăsesc în art. 71 din Legea nr. 100/2016. Aceste texte sunt încălcate în cazul de față, de vreme ce documentația de atribuire nu permite operatorilor să cunoască cu certitudine modul în care tarifele ofertate în procedură se vor reflecta ulterior în contractele încheiate cu utilizatorii serviciului.

Caietul de sarcini prevede, la pag. 48, că tarifele care trebuie ofertate nu includ tariful operatorului depozitului, contribuția pentru economia circulară, tariful operatorului stației de sortare, al stației de compostare, al stației TMB, după caz, care vor fi adăugate la tarifele ofertate. Se face referire la un document de poziție al Consiliului Județean și al UAT-urilor din județ, potrivit căruia, din tarifele încasate de la utilizatori, operatorii serviciului vor trebui să plătească toate costurile de mai sus. De asemenea, la pag. 49 din caiet, este prezentat planul anual de evoluție tarifară. Tarifele din tabel

reprezintă un plafon maximal, iar potrivit explicațiilor care urmează tabelului tarifele maximale respective „inclus tarifele de colectare, transport, stocare temporară, sortare, compostare, tratare mecano-biologică și depozitare” (nota 3 la tabel) și că „operatorii economici interesați vor avea în vedere la alcătuirea ofertei toate cheltuielile necesare pentru fracțiile de preț aferente colectării, transferului, sortării și depozitării”.

Secțiunea VI.3 din fișa de date stabilește, pentru anul 2019, un tarif maxim compus de 285 lei/tonă, care nu include costurile de tratare mecano-biologică, sortare, compostare și depozitare. Există, deci, o contradicție între caietul de sarcini și fișa de date cu privire la includerea sau nu în tariful compus maximal a costurilor de mai sus, care este cu atât mai importantă cu cât ofertele care depășesc tariful maximal vor fi declarate inadmisibile.

Mai mult, caietul de sarcini obligă operatorii să aibă în vedere la alcătuirea ofertei aceste costuri, al căror nivel nu este precizat în caiet. De exemplu, pentru lotul 1 - zona 1B, caietul nu menționează costul tratării mecano-biologice care ar trebui avut în vedere de ofertanți.

Toate aceste neclarități și contradicții încalcă art. 71 din Legea nr. 100/2016 și creează riscul întocmirii unor oferte necomparabile, dacă ofertanții pornesc de la premise diferite, cu consecința încălcării egalității de tratament.

Legea nr. 101/2006 prevede că tarifele trebuie să acopere costul efectiv al prestării serviciului, să acopere cel puțin sumele investite și cheltuielile curente. Având în vedere consecințele extrem de grave ale unui eventual blocaj al operării serviciului de salubritate, legiuitorul a decis, pe de o parte, să instituie principiul legal al acoperirii costurilor de operare din tarif și, pe de altă parte, să reglementeze modul în care tarifele se formează, se ajustează și se modifică.

Ordinul nr. 109/2007 definește ajustarea de tarif drept „operațiunea de analiză a nivelului tarifelor existente și a structurii acestora, conform normelor metodologice elaborate de autoritatea de reglementare competentă, prin care se asigură corelarea nivelului tarifelor stabilite anterior cu evoluția generală a prețurilor și tarifelor din economie”. Art. 13 din ordin prevede regulile și formula de ajustare a tarifelor - „pentru cheltuielile cu combustibilul tehnologic, cu lubrifianți, cu energia electrică, cu materii prime și materiale consumabile și cu piese de schimb, cu pondere semnificativă în tarif, se va lua în calcul modificarea prețurilor de achiziție față de prețurile în vigoare, în limita prețurilor de piață”.

Există o contradicție între caietul de sarcini și fișa de date cu privire la periodicitatea cu care pot avea loc ajustările de tarif. Pe de o parte, caietul de sarcini prevede la pag. 52 că „tarifele ofertate de

către Delegat se vor ajusta la solicitarea acestuia, la interval de un an, conform Ordinului nr. 109/2007”, iar pe de altă parte, secțiunea II.3 din fișa de date, după ce reia posibilitatea ajustării anuale a tarifelor, menționează că „ajustarea se va face ... începând cu anul al șaselea contractual”, în condițiile în care întreaga durată a concesiunii este de opt ani.

Interzicerea posibilității de ajustare a tarifelor pe primii cinci ani încalcă prevederile citate anterior. Regulile de ajustare a tarifelor sunt prevăzute de lege, care nu lasă la latitudinea autorităților locale posibilitatea de a le modifica, ci doar de a verifica îndeplinirea lor de către operatorul care face solicitarea de ajustare. Mai mult, operarea timp de cinci ani fără posibilitatea de a solicita ajustarea tarifelor în cazul unor modificări semnificative ale costurilor de operare creează riscul ca aceste costuri să nu mai poată fi acoperite din tarifele percepute, ceea ce ar conduce la imposibilitatea prestării serviciului public la standardele de calitate necesare.

Caietul de sarcini prevede, la pag. 76, secțiunea C „Programul de operare și întreținere”, că elementele de cost referitoare la mentenanța echipamentelor și utilajelor (lit. b) și fondul de reparații și înlocuiri (lit. c) trebuie prevăzute de la început „pe toată durata contractului” și că „vor trebui să fie prinse în tariful ofertat și nu vor face obiectul actualizărilor de tarif”. Prețul pieselor și al manoperei necesare mentenanței și reparațiilor nu are o evoluție diferită față de al produselor, este la fel influențat de schimbările economiei, ca urmare fixarea acestor prețuri la un nivel anume este lipsită de orice motiv real, mai ales pe o perioadă de opt ani.

Prevederea din caiet încalcă art. 13 alin. (4) lit. a) din Ordinul nr. 109/2007, citat mai sus. Legislația aplicabilă nu permite autorităților contractante să modifice regulile de ajustare și modificare a tarifelor, ci doar să verifice îndeplinirea acestora de operatorul care solicită o ajustare sau modificare tarifară.

Potrivit aceluiași caiet, pag. 53, secțiunea 3.11.2, „Delegatul va achita Delegatarului taxa de publicitate din care acesta va organiza anual campanii de informare publică”. Documentația de atribuire nu precizează care este quantumul taxei de publicitate, cost al operării serviciului ce trebuie avut în vedere de participanții la procedură la alcătuirea ofertelor. În absența informațiilor privind quantumul acestui cost, ofertanții nu au la dispoziție informațiile necesare cu privire la cerințele concesiunii. Mai mult, există riscul ca ofertele depuse să nu fie comparabile, dacă ofertanții vor lua în calcul taxa de publicitate în quantumuri diferite. O astfel de situație ar încălca principiul egalității de tratament între ofertanți.

Caietul de sarcini mai prevede și că „Sistemul presupune colectarea separată a următoarelor fracții: fracție uscată deșeuri

reciclabile (hârtie/carton, plastic/metal, sticlă) și fracția umedă (biodeșeu), și respectiv deșeurile reziduale”, deci, aparent, colectarea s-ar efectua pe trei fracții. Pe de altă parte, la pag. 41, secțiunea 3.2.1, se prevede colectarea din zona 1B (lotul 1) de la utilizatorii casnici pe patru fracții: (i) reziduale, (ii) plastic și metal, (iii) hârtie și carton și (iv) sticlă. Cu privire la biodeșeurile, se prevede compostarea individuală, ceea ce înseamnă că biodeșeurile nu vor fi colectate, ci compostate direct de utilizatorii casnici. În secțiunea IV.4.2 de la pag. 17 din fișa de date se prevede colectare pe cinci fracții, la cele patru adăugându-se biodeșeurile care, potrivit fișei de date, nu vor fi compostate individual, ci colectate și transportate la stația de compostare (lit. e din enumerarea din fișa de date). Aceste informații contradictorii pun ofertanții în imposibilitate de a înțelege pe deplin modul de operare al concesiunii, modul în care se va realiza colectarea deșeurilor și felul în care trebuie alcătuită o ofertă conformă.

Anexa nr. 6 pentru lotul 1 - zona 1B la caietul de sarcini „Investiții în sarcina Delegatului” impune dotarea autospecialelor pentru colectarea și transportul deșeurilor cu sisteme de vizualizare, citire și înregistrare a tag-urilor RFID. Caietul de sarcini nu conține nicio informație referitoare la colectarea cu ajutorul tehnologiei RFID, care poate să urmărească volumele sau masele ridicate de la punctele de colectare. Documentația de atribuire nu precizează nici modul în care va fi implementat principiul „plătește pentru cât arunci”. În cazul în care se dorește înregistrarea greutății cantităților ridicate, vehiculele trebuie echipate și cu cântar pe brațele de ridicare, însă nici caietul de sarcini, nici anexa nr. 6 nu includ o astfel de cerință. Pe de altă parte, echipamentul de cântărire nu este necesar dacă tehnologia RFID va fi folosită pentru a înregistra volumele colectate.

Ofertanții se află, deci, în imposibilitate de a cunoaște modul în care trebuie să doteze autospecialele. Dotările influențează costurile de ofertare și luarea în considerare a unor dotări diferite poate conduce la oferte neconforme sau necomparabile.

Anexa nr. 6 la caietul de sarcini solicită ca în cazul deșeurilor reciclabile autospecialele să fie dotate, pe lângă sistemul RFID, cu un sistem de citire a autocolantelor cu cod de bare. Cele două sisteme sunt paralele și menite să furnizeze aceleași informații, sistemul RFID fiind mai avansat. Solicitarea unor dotări redundante conduce la creșterea costurilor de investiții și de operare, implicit a tarifelor, fără o creștere corespunzătoare a calității serviciului. Este încălcat principiul utilizării resurselor în condiții de eficiență, economicitate și eficacitate prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 100/2016.

Aceeași anexă solicită „amenajare și autorizare punct de colectare cu acces și pentru persoanele fizice”, pentru colectarea deșeurilor periculoase, a deșeurilor voluminoase și a deșeurilor din construcții și demolări. Punctul de colectare trebuie să aibă o capacitate suficientă, corelată cu cantitatea de deșeuri estimată a fi colectată. Este neclar dacă se are în vedere amenajarea unui singur punct de colectare pentru întreaga zonă 1B sau a mai multor astfel de puncte. În mod evident, costurile de amenajare și operare și capacitatea necesară diferă semnificativ în funcție de răspunsul la această întrebare. Zona 1B cuprinde 25 de unități administrativ-teritoriale. În situația în care va fi amenajat un singur punct de colectare (ceea ce ar presupune ca utilizatorii din toate cele 25 de UAT-uri să transporte deșeurile respective la acest unic punct), documentația nu menționează în care UAT se va amplasa. Pentru amplasare este necesar acordul prealabil al UAT-ului vizat, acord care nu este cuprins în documentația de atribuire. De asemenea, în lipsa informațiilor privind amplasamentul, nu se cunosc distanțele de la acest punct până la posibili valorificatori ai deșeurilor colectate și, ca urmare, nu pot fi efectuate calculele economice necesare ofertării. Pe de altă parte, dacă este vorba de câte un punct pentru fiecare UAT, luând în considerare cantitățile de deșeuri de construcții dintr-un singur UAT, probabil foarte reduse, dotarea fiecărui punct cu instalație de tratare a deșeurilor din construcții ar fi redundantă și ar reprezenta un cost inutil și o utilizare inefficientă a resurselor, cu consecințe negative asupra tarifelor practicate de operator.

Secțiunea VI.3 din fișa de date cuprinde formula de calcul al tarifului unic compus ce va fi folosită pentru evaluarea componentei financiare a ofertelor. Formula este:

$$T_c = (4,80\% \times T_{h/c}) + (6,25\% \times T_{p/m}) + (1,95\% \times T_s) + (8\% \times T_{bio}) + (79\% \times T_{rez}),$$

unde:

T_c = tarif compus

$T_{h/c}$ = tariful ofertat pentru colectare și transport deșeuri reciclabile de hârtie/carton

$T_{p/m}$ = tariful ofertat pentru colectare și transport deșeuri reciclabile de plastic/metal

T_s = tariful ofertat pentru colectare și transport deșeuri reciclabile de sticlă

T_{bio} = tariful ofertat pentru colectare și transport biodeșeuri

T_{rez} = tariful ofertat pentru colectare și transport deșeuri reziduale.

Critica adusă este legată de procente cu care este ponderat fiecare dintre tarifele care compun tariful unic. Potrivit art. 86 din Legea nr. 100/2016, oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere

tehnico-economic trebuie stabilită pe baza unor criterii obiective care să aibă legătură directă cu obiectul concesiunii și care se pot referi, printre altele, la nivelul tarifelor de utilizare. Procentele nu pot fi arbitrare. În caz contrar, tariful unic compus nu va mai avea legătură directă cu nivelul tarifelor de utilizare și nu va respecta obligația legală citată. Cu toate acestea, documentația de atribuire nu include nicio informație care să explice modul în care au fost stabilite procentele de ponderare a tarifelor incluse în tariful unic compus, acestea părând a fi arbitrare.

Un criteriu logic pentru a calcula un astfel de tarif compus și care să aibă legătură directă cu obiectul contractului ar fi fost dacă tarifele oferite pentru fiecare fracție ar fi fost ponderate cu procentul pe care categoria respectivă de deșeuri o reprezintă în totalul cantității de deșeuri care fac obiectul concesiunii. Componenta deșeurilor se regăsește în tabelul de la pag. 12 din caietul de sarcini. Compoziția pentru zona rurală este următoarea și se poate observa că procentele sunt diferite față de cele din formula tarifului unic compus:

- hârtie și carton 4,7%
- sticlă 8,05%
- plastic 9,4%
- metale 4,03%
- lemn 1,34%
- biodegradabile 23,5%
- alte tipuri de deșeuri 49%.

În consecință:

- fie procentele din formula tarifului unic compus nu au legătură cu compoziția deșeurilor, caz în care criteriul de atribuire nu are legătură directă cu obiectul concesiunii și încalcă art. 86 din Legea nr. 100/2016;

- fie procentele din formula tarifului unic compus reflectă compoziția corectă a deșeurilor (de exemplu au fost folosite informații actualizate pentru o dată mai recentă decât informațiile din caietul de sarcini), caz în care caietul de sarcini încalcă art. 71 din Legea nr. 100/2016 și ar trebui modificat pentru a include datele corecte și pentru a permite alcătuirea unei oferte corespunzătoare prin raportare la compoziția actuală a deșeurilor;

- fie procentele din formula tarifului unic compus ar trebui să reflecte compoziția deșeurilor, însă procentele sunt eronate (deci nu au legătură directă cu obiectul contractului) și formula ar trebui modificată potrivit procentelor incluse în caietul de sarcini.

..... SA solicită Consiliului să-i permită accesul la dosarul care va fi transmis de organizatoare, precum și să fie audiate părțile.

În punctul său de vedere nr. 1758/22.07.2019 asupra contestației, înregistrat la Consiliu cu nr. 28282/22.07.2019, autoritatea contractantă susține în apărare că, prin adresa nr. 760/10.07.2019, SC SA a solicitat, iar la 16.07.2019 a fost publicat în SEAP și transmis solicitantei răspunsul de clarificare a aspectelor contestate.

Referitor la numărul de loturi care se pot oferta, în răspunsul consolidat nr. 1734/16.07.2019 s-a precizat că ofertanții pot depune oferte pentru unul sau mai multe loturi.

Cu privire la critica „documentația de atribuire nu conține nicio mențiune referitoare la care anume dintre instrumentele «plătește pentru cât arunci» prevăzute de art. 17 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 211/2011 urmează a fi implementat, ofertanții neputând să efectueze calcule nici cu privire la dotările și costurile necesare pentru operarea serviciului, nici cu privire la tarifele și veniturile care urmează a fi percepute de la utilizatorii serviciului, autoritatea arată că a clarificat acest aspect la pct. 9 din răspunsul consolidat nr. 1734/16.07.2019, în care se menționează că: *tariful practicat în relații cu utilizatorii casnici va fi lei/to, urmând ca valoarea lei/pers/lună să fie determinată ca urmare a aplicării principiului „plătește pentru cât arunci” prin metoda compusă volum și frecvență de ridicare.*

Taxa de publicitate a fost lămurită prin intermediul pct. 13 din același răspuns, în care se menționează că valoarea anuală a taxei de publicitate este de 200.000 lei.

Autoritatea a clarificat și numărul de fracții de deșeuri care urmează a fi colectate:

Subcapitolul 2.3 Fluxul deșeurilor din caietul de sarcini stabilește cadrul general la nivelul SMID

Subcapitolul 3.2.1 Gestionarea fluxurilor de deșeuri menajere și similare din cadrul fiecărui caiet de sarcini stabilește fluxul de deșeuri specific la nivelul fiecărei zone de operare.

În cazul prezentat colectarea se va face astfel:

Colectarea deșeurilor menajere pe fracții se va face astfel:

- deșeuri reziduale - din poartă în poartă;
- deșeuri din plastic și metal - colectare cu sac din poartă în poartă;
- deșeuri din hârtie și carton - din poartă în poartă în cutii de carton sau vrac legate cu sfoară;
- deșeuri din sticlă - în pubele de 120 litri;
- bio-deșeul - compostare individuală.

Utilizatorii non-casnici (instituții, operatori economici etc.) precoleectează deșeurile similare celor menajere pe patru categorii, după cum urmează:

- deșeuri din plastic și metal
- deșeuri din hârtie și carton
- deșeuri din sticlă
- bio-deșeuri
- deșeuri reziduale

Referitor la formula de calcul al tarifului unic compus ce va fi folosită pentru evaluarea componentei financiare a ofertelor, inclusă

În secțiunea VI.3 din fișa de date, în răspunsul consolidat se menționează că tabelul de la pag. 12 din caietul de sarcini prezintă compoziția deșeurilor municipale, conform studiului de fezabilitate al proiectului SMID la nivelul anului 2011. La pag. 13 din caietul de sarcini se precizează faptul că *„întrucât în anul 2011 la nivelul județului nu există măsurători privind compoziția deșeurilor menajere raportată la deșeurile de ambalaje, cantitățile de deșeuri de ambalaje generate de populație, pe tip de material, se estimează pe baza ponderii la nivel național a deșeurilor de ambalaj în funcție de sursa de generare”*. Față de cele menționate, formula de calcul a tarifului compus care se va folosi este aceea prevăzută în caietul de sarcini, la subcapitolul 3.9.1, respectiv: $T_c = (4,80\% \times T_h/c) + (6,25\% \times T_o/m) + (1,95\% \times T_s) + (8\% \times T_{bio}) + (79\% \times T_{rez})$, formulă precizată și în fișa de date a achiziției.

Formula de calcul are în vedere ponderea fracțiilor determinate conform ultimului studiu privind compoziția deșeurilor.

Unul dintre aspectele ce fac obiectul acestei contestații este că nu s-au prevăzut reguli clare și nu s-au inclus suficiente informații pentru a permite ofertanților să calculeze tarifele la utilizatori în funcție de tarifele ofertate. Acest aspect a fost clarificat prin pct. 10 din răspunsul consolidat: *„Având în vedere faptul că pentru ambele modalități de calcul oferta se va prezenta sub forma lei/to, singura diferență între cele două cerințe ale autorității contractante fiind includerea sau nu a costurilor generate de încheierea contractelor cu utilizatorii casnici și încasarea tarifelor, vă rugăm să prezentați ofertele în cele două variante solicitate.”*

Tarifalul practicat în relația cu utilizatorii casnici va fi lei/to, urmând ca valoarea lei/pers/lună să fie determinată ca urmare a aplicării principiului „plătește pentru cât arunci”, prin metoda compusă, volum și frecvență de ridicare.

În privința subtarifelor care trebuie incluse, ele au fost clarificate prin intermediul pct. 12 din răspunsul consolidat, în care se menționează că, în conformitate cu subcapitol 3.9.1, pag. 47 din caietul de sarcini, „Tarifele menționate nu includ: contravaloarea tarifului operatorului depozitului conform, contribuția pentru economia circulară, tariful operatorului stației de sortare, al stației de compostare, al stației TMB, după caz, care vor fi adăugate la tarifele ofertate.”

Conform fișei de date a achiziției, pct.II.2.1, „Tariful maxim compus pentru prestarea serviciului, format din tariful colectare și transport deșeuri reziduale, biodeșeuri și deșeuri reciclabile este de 285 lei/to, fără TVA, pentru utilizatorii casnici și pentru utilizatorii non-casnici, valabil pentru anul 2019. Tariful maximal NU include: taxa de administrare de 1%/to, redevență, tariful operatorului depozitului conform, tariful operatorului stației de

sortare, al stației de compostare, al stației de compostare Valea lui Mihai, al stației TMB, după caz, care vor fi adăugate la tarifele ofertate.” Ofertantul va proceda la întocmirea ofertei conform precizărilor anterior expuse din fișa de date și caietul de sarcini.

Față de caracterul nefundamentat al punctelor contestate de către SC SA, autoritatea contractantă solicită Consiliului să respingă contestația ca nefondată și rămasă fără obiect, și, totodată, să dispună continuarea procedurii de atribuire.

Prin adresa înregistrată la Consiliu cu nr. 28653/24.07.2019, SC SA a formulat o replică la punctul de vedere al autorității, în care precizează că, în temeiul art. 9 alin. (3) și al art. 26 alin. (8) din Legea 101/2016, renunță la următoarele motive de contestație:

- ofertarea pe unul sau mai multe loturi, întrucât autoritatea contractantă a clarificat prin răspunsul nr. 3 posibilitatea depunerii ofertei pe unul sau mai multe loturi;

- costurile care trebuie incluse în ofertă, întrucât autoritatea contractantă a clarificat prin răspunsul nr. 12 costurile ce nu trebuie incluse în tarifele ofertate;

- parțial la contradicția între posibilitatea de ajustare anuală și ajustarea începând din al șaselea an contractual, întrucât autoritatea contractantă a clarificat prin răspunsul nr. 8 că ajustarea tarifelor se poate solicita anual; se menține însă contestația privind programul de operare și întreținere, respectiv costurile de mentenanță și reparații;

- taxa de publicitate, întrucât prin răspunsul nr. 13 autoritatea contractantă a comunicat valoarea taxei de publicitate;

- numărul de fracții pe care se va face colectarea, întrucât prin răspunsul nr. 4 autoritatea contractantă a clarificat contradicțiile existente în documentația de atribuire;

- parțial, în ceea ce privește tehnologia RFID ce trebuie implementată, întrucât prin răspunsul nr. 5 autoritatea a clarificat aspectele referitoare la tehnologia RFID; menține contestația cu privire dotarea autospecialelor cu sistem de citire a autocolantelor cu bare;

- punctul de colectare deșeuri voluminoase/din construcții, întrucât prin răspunsul nr. 7 autoritatea contractantă a clarificat aspectele reclamate.

SC SA afirmă că își menține contestația în restul privințelor.

Documentația de atribuire nu prevede modul în care tarifele ofertate în procedură vor fi transformate în tarife la utilizatori. Acest aspect este esențial pentru legalitatea procedurii și pentru a permite formularea unor oferte conforme, comparabile și legale, precum și

pentru a asigura că ofertantul câștigător va putea să opereze concesiunea respectând în același timp caietul de sarcini și legislația aplicabilă metodei de tarificare a utilizatorilor.

Prin răspunsul nr. 9, preluat în punctul de vedere cu privire la contestație, autoritatea s-a mărginit să arate că *„tariful practicat în relația cu utilizatorii casnici va fi lei/to, urmând ca valoarea lei/pers/lună să fie determinată ca urmare a aplicării principiului «plătește pe cât arunci» prin metoda compusă volum și frecvență de colectare”*. Această afirmație este imposibil să fie corectă. Nu este clar cum va fi respectată Legea nr. 211/2011 și cum își va recupera operatorul serviciului costurile prin intermediul tarifelor. Mai mult, autoritatea pare să facă în continuare o confuzie între un sistem de tarificare „plătește pentru cât arunci” și un sistem paușal, precum sistemele din prezent, care sunt incompatibile cu art. 17 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 211/2011, câtă vreme în continuare solicită determinarea valorii lei/pers/lună.

Afirmația *„tariful practicat în relația cu utilizatorii casnici va fi lei/to”* nu poate fi corectă în sensul că tariful direct practicat în relația cu utilizatorii și metoda „plătește pentru cât arunci” implementată nu poate fi pe bază de greutate. Aceasta deoarece, pe de o parte, nicăieri în documentația de atribuire nu se prevede dotarea autospecialelor de colectare cu mijloace de cântărire, în absența cărora nu poate fi determinată direct cantitatea de deșeuri generată de fiecare utilizator, iar, pe de altă parte, însăși autoritatea, prin răspunsul nr. 5, cu privire la tehnologia RFID ce trebuie implementată, confirmă că *„tehnologia ... este cea prin care se va urmări volumele și frecvența la punctele de colectare”*.

Referirea la o valoare lei/persoană/lună este eronată, pentru că aceasta este o formă de tarificare paușală, fără nicio legătură cu cantitățile generate în mod real. În sistemul „plătește pentru cât arunci” nu poate exista un tarif pe persoană, ci fiecare persoană (utilizator) va plăti diferențiat în funcție de cantitatea de deșeuri generată. Tariful de tip lei/persoană/lună este tocmai ceea ce noile modificări la Legea nr. 211/2011 urmăresc să elimine. Este imposibil de înțeles modul în care autoritatea contractantă consideră că o valoare lei/persoană/lună ar putea fi compatibilă cu sistemul „plătește pentru cât arunci”, singura explicație posibilă fiind că este vorba de o eroare a caietului de sarcini și a răspunsului la clarificări, pe care autoritatea contractantă trebuie să o rectifice urmare a deciziei Consiliului.

Față de metoda volum și frecvență de colectare se impun următoarele observații:

- volumul și frecvența de colectare sunt prevăzute de Legea nr. 211/2011 ca elemente posibil a fi folosite pentru tarificarea în noul sistem. Documentația de atribuire nu permite implementarea

„plătește pentru cât arunci”, aceasta fiind de fapt esența contestației;

- pentru transformarea tarifului pe tonă ofertat în licitație într-un tarif pe volum este necesar a se cunoaște densitatea specifică a deșeurilor din fiecare fracție care va fi colectată separat (potrivit relației $\text{volum} = \text{masă} / \text{densitate}$). Această informație nu este inclusă în documentația de atribuire. În absența densităților specifice ale deșeurilor, ofertanții vor putea să aplice o relație arbitrară între tarifele ofertate în licitație, care vor determina câștigătorul licitației, și cele percepute de la utilizatori, care vor determina veniturile operatorului. Aceasta va conduce la oferte necomparabile, posibil neconforme și la lipsa unei relații clare între punctajul ofertei câștigătoare și calitatea serviciului prestat ulterior de concesionar;

- chiar dacă, urmare a deciziei Consiliului, autoritatea ar pune la dispoziția ofertanților informații privind densitățile specifice ale fracțiilor de deșeuri, nu ar fi suficient pentru implementarea sistemului „plătește pentru cât arunci” pe bază de volum și frecvență de colectare. Un astfel de sistem presupune dotarea utilizatorilor cu recipiente de volume diferite, la alegerea utilizatorilor în funcție de volumul generat și tariful diferențiat în funcție de volumul acestor recipiente. În schimb, caietul de sarcini impune dotarea uniformă, cu pubele de 120 de litri (anexa nr. 6 la caietul de sarcini). Aceasta conduce în mod necesar la o formă de tariful paușal, nediferențiat, întrucât nu este posibilă diferențierea între pubelele umplute parțial și cele umplute total. Un utilizator care umple parțial o pubelă va fi tarifat la fel ca un utilizator care umple complet pubela de volum egal. Cei doi utilizatori nu vor plăti diferențiat pentru cât aruncă, utilizatorul ineficient nu va fi motivat să genereze mai puține deșeuri și sistemul preconizat de Legea nr. 211/2011 nu va fi implementat;

- este evident și din alte prevederi ale caietului de sarcini că autoritatea nu a avut în vedere, în realitate, un sistem de tip „plătește pentru cât arunci”. Astfel, la pag. 4 din punctul de vedere al autorității, se menționează că deșeurile din hârtie și carton vor putea fi colectate „vrac legate cu sfoară”.

Documentația de atribuire nu a fost concepută pentru a răspunde obligației instituite de Legea nr. 211/2011, deoarece lipsesc informații esențiale (densitatea specifică a fiecărei fracții de deșeuri) și sunt incluse elemente incompatibile cu sistemul „plătește pentru cât arunci” (valoare lei/persoană/lună, anumite forme de colectare a deșeurilor, pubelele având un volum unic). În aceste condiții, ofertanții nu dispun de informații complete, corecte și precise cu privire la cerințele și modul de desfășurare a concesiunii. Nu se poate înțelege cum va putea viitorul concesionar să respecte

În același timp atât prevederile Legii nr. 211/2011, cât și pe cele ale caietului de sarcini. Mai mult, ofertanții nu dispun de un algoritm clar, matematic pentru a transforma tarifele pe tonă oferite în cadrul licitației în tarifele ce vor fi percepute în mod real de la utilizatori. În lipsa unui astfel de algoritm, nici autoritatea nu va putea verifica modul în care tariful câștigător în cadrul licitației exprimat în lei/tonă se va transforma apoi într-un beneficiu pentru utilizatorii serviciului. Prin urmare, criteriul de atribuire apare ca fiind artificial și fără o legătură directă cu operarea ulterioară a concesiunii.

Punctul de vedere al autorității contractante nu răspunde în niciun fel acestor aspecte, iar argumentele contestației rămân valabile.

Regulile de ajustare a tarifelor din caietul de sarcini contravin prevederilor legale. Prin răspunsul consolidat, autoritatea a decis că sintagma „pe toată durata contractului” se elimină, dar pentru a corecta pe deplin neconformitatea caietului de sarcini se impune, de asemenea, eliminarea sintagmei „nu vor face obiectul actualizărilor de tarif” și punerea de acord a ambelor paragrafe cu aspectul semnalat prin contestație și acceptat de autoritate.

Referitor la dotarea vehiculelor de colectare cu dispozitive RFID și pentru autocolante cu cod de bare, prin răspunsurile date, autoritatea a soluționat aspectul referitor la dispozitivele RFID. Cu privire la autocolantele cu cod de bare nu s-a exprimat. În schimb, prin răspunsul consolidat a arătat că: *„În cazul în care UAT-urile solicită și monitorizarea sacilor pentru reciclabil, se utilizează și sistemul cu cod de bare.”* Răspunsul este lacunar. Zona 1B include 25 de UAT-uri. Câte dintre acestea au solicitat monitorizarea pe baza autocolantelor cu cod de bare? De răspunsul la această întrebare depind investițiile care trebuie incluse în ofertă, depinde tariful oferit și tariful ce va fi aplicat ulterior utilizatorilor. Dacă nu toate UAT-urile au solicitat acest sistem, de ce este necesară realizarea unor investiții inutile cu dotarea tuturor autospeciilor cu un sistem nesolicitat, inferior tehnologic și care dublează inutil sistemul RFID care este obligatoriu potrivit caietului de sarcini?

Lipsa unor informații clare conduce la încălcarea principiului prevăzut la art. 2 alin. (1). lit. b) din Legea nr. 100/2016, al utilizării resurselor în condiții de eficiență, economicitate și eficacitate.

Legat de criteriul de atribuire, autoritatea a arătat că „formula de calcul are în vedere ponderea fracțiilor determinate conform ultimului studiu privind compoziția deșeurilor”. Rezultă că informațiile privind compoziția deșeurilor de la pag. 12 din caietul de sarcini nu mai sunt de actualitate, iar autoritatea dispune de informații mai recente, pe care nu le-a pus la dispoziția ofertanților.

Această situație încalcă prevederile art. 71 și 86 din Legea nr. 100/2016.

De asemenea, a arătat că persoanele fizice din zona 1B vor composta biodeșeurile individual (aceasta fiind cea mai mare parte a biodeșeurilor), iar operatorul va trebui să colecteze biodeșeurile numai de la persoanele juridice. Ca urmare, ponderea biodeșeurilor colectate în total deșeuri colectate este semnificativ mai mică decât dacă toate biodeșeurile ar fi colectate. În situația în care „ultimul studiu privind compoziția deșeurilor” la care se referă autoritatea contractantă ia în calcul o compoziție la nivel național care nu reflectă această particularitate a colectării din zona 1B, rezultă că ponderea de 8% alocată biodeșeurilor în formula tarifului unic compus include un procent însemnat de biodeșeuri care, de fapt, nu vor fi colectate de operator. Altfel spus, ponderea biodeșeurilor din formula care va fi folosită la desemnarea câștigătorului este supraevaluată și ruptă de modul de colectare cerut prin caietul de sarcini, iar un tarif unic compus mai mic nu va reflecta în mod necesar un tarif mai scăzut la utilizatori ori un alt avantaj pentru aceștia. Această situație încalcă art. 86 din Legea nr. 100/2016.

Chiar dacă formula de calcul va fi considerată corectă de Consiliu, ofertanții trebuie să dispună de informații cât mai corecte și actualizate pentru a putea elabora oferte care să corespundă situației reale a concesiunii și necesităților reale ale utilizatorilor. Ponderea reală a fiecărei fracții ce va fi colectată separat este o informație foarte importantă pentru dimensionarea ofertelor. În cazul în care operatorii își pregătesc oferta pe baza informațiilor de la pag. 12 din caietul de sarcini, dar criteriul de atribuire ia în considerare procente diferite, va exista în mod evident o necorelare, o discrepanță între tariful unic compus câștigător și modul în care ofertantul respectiv și-a conceput din punct de vedere tehnic oferta. Această situație încalcă art. 71 din Legea nr. 100/2016.

Contestatoarea solicită Consiliului să oblige autoritatea să modifice/completeze formula tarifului unic compus și/sau caietul de sarcini, pentru a ține seama de modalitatea de colectare pentru zona 1B impusă prin caietul de sarcini, și să pună la dispoziție informații complete legate de compoziția deșeurilor din „ultimul studiu” la care se referă punctul de vedere formulat și pe care le-a avut în vedere la elaborarea tarifului unic compus.

În cererea sa de intervenție voluntară în interes propriu nr. E11438/26.07.2019, SC ...SA susține, referitor la suspendarea procedurii de atribuire, că documentația licitației conține contradicții, neclarități și nereguli substanțiale și contravine atât legislației concesiunilor, cât și legislației specifice domeniului de salubritate. Toate aceste nereguli au o influență majoră asupra modului în care

trebuie pregătite ofertele, astfel încât să fie complete și, mai ales, comparabile între ele. Până la soluționarea contestației nu se pot cunoaște aspecte esențiale legate de modul în care va funcționa colectarea, de costurile care trebuie avute în vedere și de modul și formula după care vor fi comparate ofertele. Până când aceste aspecte nu sunt lămurite prin decizia Consiliului, operatorii nu dispun de suficiente elemente pentru a progresa în pregătirea ofertelor. Această situație creează ofertanților un prejudiciu evident.

Potrivit art. 51 alin. (7) și art. 71 alin. (1) din Legea nr. 100/2016, documentația de atribuire trebuie să realizeze o informare completă, corectă și precisă cu privire la cerințele concesiunii. În mod firesc, această prevedere trebuie corelată cu aceea de la art. 54 alin. (1) din Legea nr. 100/2016: ofertanții trebuie să dispună de minimum 30 de zile. Instituirea unui termen minim naște prezumția că un termen inferior este, prin el însuși, vătămător pentru ofertanți. Având în vedere complexitatea licitației, drepturile participanților și posibilitatea de a întocmi oferte complete și conforme ar fi iremediabil vătămăte dacă perioada efectivă pe parcursul căreia vor avea la dispoziție o informare conformă cu art. 51 alin. (7) și art. 71 alin. (1) ar fi inferioară minimului prevăzut de lege. În eventualitatea admiterii contestației de către Consiliu, dacă procedura nu ar fi suspendată, operatorii vor fi nevoiți să pregătească ofertele în acord cu conținutul modificat al documentației de atribuire într-un termen nerezonabil de scurt, contrar art. 54 din Legea nr. 100/2016.

Cu privire la fondul cauzei, intervenienta susține în totalitate cele arătate de către contestatoarea SC SA, considerând susținerile acesteia concludente, pertinente și întemeiate.

La 30.07.2019, contestatoarea confirmă recepționarea cererii de intervenție și declară că este de acord cu admiterea ei în principiu.

În punctul său de vedere nr. 1800/31.07.2019 asupra cererii de intervenție, înregistrat la Consiliu cu nr. 29725/31.07.2019, autoritatea învederează că intervenientul își denumeste cererea, cu respectarea principiului disponibilității, ca fiind „cerere de intervenție voluntară în interes propriu”. Raportat la prevederile art. 61 C. proc. civ., cererea de intervenție voluntară poate îmbrăca două forme: principală sau accesorie. Norma de drept nu definește „cererea de intervenție voluntară în interes propriu”, astfel că, formulând o cerere care nu este reglementată legal, ea nu poate fi admisibilă în principiu. Admițându-se totuși rolul activ al Consiliului, în situația în care acesta va trece peste aspectul de ordin procedural, cererea de intervenție voluntară în interes propriu ar putea fi asimilată cererii de intervenție voluntare principale reglementată de art. 61 alin. (2) C. proc. civ. Conform art. 62 alin. (1) din cod, cererea de intervenție

principală va fi făcută în forma prevăzută pentru cererea de chemare în judecată, iar, având în vedere că ne aflăm în fața unei proceduri administrativ-jurisdicționale reglementată prin lege specială, cererea de intervenție voluntară principală trebuie, pe cale de consecință, să îmbrace forma contestației. Elementele pe care trebuie să le conțină contestația sunt definite expres la art.10 din Legea nr. 101/2016.

Analizându-se cererea formulată se observă că nu conține motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază, ba, mai mult, deși este intitulată ca fiind „în interes propriu”, se solicită doar admiterea contestației formulate de societatea SA, fără a se prezenta și motiva elementele prevăzute de art. 61 alin. (2).

Pe cale de consecință, în temeiul art. 64 alin. (2), art. 61 alin. (2), art. 62 alin. (1) din cod, coroborate cu art. 10 din Legea nr. 101/2016, autoritatea contractantă solicită respingerea cererii de intervenție ca fiind inadmisibilă.

Referitor la cererea de suspendare a procedurii de atribuire, autoritatea solicită respingerea sa pe calea excepției autorității de lucru judecat, deoarece cererea de suspendare formulată de către SC SA, susținută de către intervenientă (fără a aduce noi elemente), a fost soluționată de către Consiliu, prin încheierea nr. 1074/C8/1402/17.07.2019, fiind respinsă.

Cu adresa nr. 28563/1402-C8/24.07.2019, forul de jurisdicție a invitat reclamanta să consulte documentele aflate la dosarul, astfel cum a solicitat la capătul de cerere nr. 3 din contestație. Adresa a fost comunicată la alexandru.gosa@gosalegal.com, destinație indicată de reclamantă în prima pagină a contestației. Până la această dată, nu s-a prezentat niciun împuternicit al reclamantei pentru consultarea documentelor.

De asemenea, văzând că și intervenienta a cerut accesul la respectivele documente, Consiliul, cu adresa nr. 29409/1402-C8/29.07.2019, a înștiințat intervenienta că pot fi studiate la sediul său. La data de 01.08.2019, un reprezentant al intervenientei s-a înfățișat la sediul Consiliului în acest scop și a consultat înscrisurile dorite.

Tot la 01.08.2019, SC SA a cerut anumite documente aparținând autorității contractante, în format electronic, cerere care nu va fi acceptată, întrucât organul administrativ nu este obligat să intermedieze corespondența dintre părți. Astfel cum a fost punctat mai sus, contestatoarei i s-a permis accesul pentru studierea documentelor, fiind sarcina ei să realizeze diligențe pentru a se deplasa la sediul Consiliului.

Văzând că demersul contestatoarei acoperă toate cele șase loturi ale procedurii („Prezenta contestație se adresează tuturor

loturilor ce fac obiectul procedurii.”), Consiliul i-a solicitat să îi comunice originalul dovezii constituirii cauțiunii aferente contestației, conform art. 61 ind. 1 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, pentru fiecare dintre loturile contestate, nu doar pentru acela pentru care este valabilă recipisa nr. 205581235/1/15.07.2019. De asemenea, să îi comunice la care dintre loturile contestate se referă cauțiunea probată prin recipisa de consemnare nr. 205581235/1/15.07.2019, eliberată de CEC Bank SA, Sucursala

SC SA a răspuns cu adresa înregistrată la Consiliu cu nr. 27956/19.07.2019, arătând că solicită acestuia să îi soluționeze contestația doar cu privire la lotul 1 – zona 1B, acesta fiind singurul lot la care se referă contestația. Pentru celelalte loturi nu a constituit și nu va constitui cauțiune. Astfel fiind, Consiliul se consideră investit doar în privința lotului 1 și, în consecință, se va pronunța doar asupra acestuia.

Din examinarea coroborată a materialului probator administrat, aflat la dosarul cauzei, după verificarea din oficiu a competenței generale, materiale și teritoriale, potrivit art. 131 alin. (1) C. proc. civ., și după deliberare, Consiliul reține că, prin anunțul nr. PC1001318, publicat în Sistemul Electronic de Achiziții Publice – SEAP la 05.07.2019, autoritatea contractantă a inițiat o procedură de licitație deschisă în vederea delegării gestiunii activităților componente de colectare și transport deșeuri din județul, cu excepția municipiului, contract de concesiune pe durata de 8 ani, estimat valoric la 209.321.047,76 lei, fără TVA. Documentația de atribuire a fost postată în SEAP la 05.07.2019, alături de anunțul de invitare la competiție. Ulterior consultării acestei documentații, considerând că anumite clauze impuse de autoritate sunt restrictive sau insuficiente pentru elaborarea ofertelor, respectiv contravin dispozițiilor legale, SC SA a atacat-o în termenul legal la Consiliu, prin contestația care formează obiectul prezentei cauze.

Potrivit precizărilor reclamantei, acțiunea sa este limitată la lotul 1 - zona 1B, care acoperă partea de vest a județului (cu excepția municipiului), cuprinzând unitățile administrativ-teritoriale

Relativ la aspecte sesizate de petentă, Consiliul notează că, în prealabil contestării ei, documentația de atribuire a fost supusă unei solicitări de clarificare din partea SC SA (nr. 760/S/10.07.2019), asupra căreia asociația organizatoare nu a formulat răspuns până la momentul depunerii contestației.

La 16.07.2019, organizatoarea a postat în SEAP un răspuns consolidat, care tratează o parte dintre problemele semnalate de contestatoare. În urma primirii acestui răspuns și a punctului de

vedere nr. 1758/22.07.2019, contestatoarea renunță la unele dintre criticile sale:

- ofertarea pe unul sau mai multe loturi, întrucât autoritatea contractantă a clarificat prin răspunsul nr. 3 posibilitatea depunerii ofertei pe unul sau mai multe loturi;

- costurile ce trebuie incluse în ofertă, întrucât autoritatea contractantă a clarificat prin răspunsul nr. 12 costurile ce nu trebuie incluse în tarifele ofertate;

- parțial la contradicția între posibilitatea de ajustare anuală și ajustarea începând din al șaselea an contractual, întrucât autoritatea contractantă a clarificat prin răspunsul nr. 8 că ajustarea tarifelor se poate solicita anual; se menține însă contestația privind programul de operare și întreținere, respectiv costurile de mentenanță și reparații;

- taxa de publicitate, întrucât prin răspunsul nr. 13 autoritatea contractantă a comunicat valoarea taxei de publicitate;

- numărul de fracții pe care se va face colectarea, întrucât prin răspunsul nr. 4 autoritatea contractantă a clarificat contradicțiile existente în documentația de atribuire;

- parțial, în ceea ce privește tehnologia RFID ce trebuie implementată, întrucât prin răspunsul nr. 5 autoritatea a clarificat aspectele referitoare la tehnologia RFID; se menține însă contestația cu privire dotarea autospecialelor cu sistem de citire a autocolantelor cu bare;

- punctul de colectare deșeuri voluminoase/din construcții, întrucât prin răspunsul nr. 7 autoritatea contractantă a clarificat aspectele reclamate.

În privința criticilor pe care le menține, forul jurisdicțional constată că, într-adevăr, răspunsul consolidat nr. 1734/16.07.2019 nu reușește să furnizeze operatorilor interesați toate informațiile necesare pentru întocmirea ofertelor în mod fundamentat și conform caietului de sarcini și legislației specifice, context în care nu se poate reține, cum pretinde organizatoarea în finalul întâmpinării, că întreaga contestație a rămas fără obiect.

Relativ la transformarea tarifelor ofertate la procedură în tarife percepute utilizatorilor, autoritatea se mărginește să afirme simplist că *„tariful practicat în relația cu utilizatorii casnici va fi lei/to, urmând ca valoarea lei/pers/lună să fie determinată ca urmare a aplicării principiului «plătește pe cât arunci» prin metoda compusă volum și frecvență de colectare”*. Un asemenea argument, raportat la multitudinea și complexitatea variabilelor contractului de concesiune nu poate fi considerat suficient, mai cu seamă că nici art. 17 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 211/2011 nu vine să detalieze instrumentul economic „plătește pentru cât arunci”:

Art. 17. - (1) Autoritățile administrației publice locale ale unităților administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor, respectiv asociațiile de dezvoltare intercomunitară ale acestora, au următoarele obligații:

[...]

e) să implementeze, începând cu data de 1 ianuarie 2019, dar nu mai târziu de data de 30 iunie 2019, cu respectarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, instrumentul economic „plătește pentru cât arunci”, bazat pe cel puțin unul dintre următoarele elemente:

- (i) volum;
- (ii) frecvență de colectare;
- (iii) greutate;
- (iv) saci de colectare personalizați.

Implementarea eficientă a instrumentului „plătește pentru cât arunci” presupune adoptarea unei serii de măsuri concrete, care includ și punerea la dispoziția operatorilor a tuturor informațiilor legate de volumul și frecvența de colectare ale deșeurilor, elemente recunoscute expres de Legea nr. 211/2011. Planul național de gestionare a deșeurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 942/2017, poate reprezenta un reper asupra respectivelor măsuri.

În consecință, se menține obligația autorității de a explica modalitatea concretă în care în „tariful practicat în relația cu utilizatorii casnici”, exprimat în „lei/to”, se va regăsi „valoarea lei/pers/lună”, cu aplicarea instrumentului „plătește pentru cât arunci”, mai cu seamă că, potrivit documentației de atribuire, autospecialele de colectare nu dispun de mijloace de cântărire a deșeurilor. Pe de altă parte, particularizarea elementului „volum” presupune, după cum judicios a remarcat reclamanta, ca utilizatorii să dispună de recipiente cu volume distincte, adaptate cantităților de deșeuri pe care le produc, iar nu doar cu pubele de 120 de litri.

În documentul „Recomandări pentru aplicarea modificărilor legislative introduse prin Ordonanța de urgență nr. 74/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor, a Legii nr. 249/2015 privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje și a ordonanței de urgență a guvernului nr. 196/2005 privind fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 31/2019”, disponibil la <http://www.mmediu.ro/articol/recomandari-pentru-aplicarea-modificarilor-legislative-introduse-prin-ordonanta-de-urgenta-nr-74-2018/2959>, se afirmă că „beneficiarul serviciului de salubritate va plăti un preț mai mic pentru un recipient cu un volum mai mic de colectare a deșeurilor reziduale, putând opta anual pentru una dintre variantele de volum a recipientelor care îi sunt puse la dispoziție”.

Implementarea prin modificarea frecvenței constă în „oferirea posibilității pentru beneficiarul serviciului de salubritate de a opta pentru ridicarea deșeurilor colectate la intervale mai ridicate de timp (de exemplu săptămânal sau la două săptămâni) cu respectarea

prevederilor legale referitoare la sănătatea publică. Colectarea bazată pe frecvență este mai potrivită în cazurile în care infrastructura de colectare a sistemului de salubritate există deja, iar modificarea intervalului de colectare în funcție de cantitățile generate conduce la eficientizarea costurilor.”

Rămân necunoscute elementele ecuației „lei/to” = „lei/pers/lună” (mai cu seamă că o gospodărie, respectiv un utilizator, poate însemna două sau mai multe persoane), ceea ce poate conduce nu doar la inhibarea operatorilor în elaborarea și prezentarea ofertelor, deci la diminuarea competiției, ci și la dificultatea comparării lor de către comisia evaluatorie.

Relativ la elementele de cost cu mentenanța și reparațiile echipamentelor și utilajelor, se impunea eliminarea de către autoritate și a condiției „nu vor face obiectul actualizărilor de tarif”, întrucât ea contravine art. 13 alin. (4) lit. a) din Normele metodologice de stabilire, ajustare sau modificare a tarifelor pentru activitățile specifice serviciului de salubritate a localităților, aprobate prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice nr. 109/2007:

(4) Ajustarea tarifelor pentru activitățile specifice serviciului de salubritate se realizează avându-se în vedere următoarele criterii:

a) pentru cheltuielile cu combustibilul tehnologic, cu lubrifianți, cu energia electrică, cu materii prime și **materiale consumabile și cu piese de schimb**, cu pondere semnificativă în tarif, se va lua în calcul modificarea prețurilor de achiziție față de prețurile în vigoare, în limita prețurilor de piață.

Așadar, costul mentenanței și reparațiilor echipamentelor și utilajelor poate suferi ajustări, în limita componentelor enumerate în ordin și a prețurilor de piață.

Clarificări suplimentare sunt necesare și față de sistemul de citire a autocolantelor cu cod de bare, asupra căruia punctul de vedere nr. 1758/22.07.2019 este deficitar (de altminteri, acesta nu acoperă toate criticile contestatoarei, unele fiind tratate doar în răspunsul de clarificare consolidat nr. 1734/16.07.2019). Nici răspunsul amintit nu este suficient operatorilor, câtă vreme zona 1B include numeroase unități producătoare de deșeuri, iar organizatoarea nu specifică numărul celor care au solicitat monitorizarea pe baza autocolantelor cu cod de bare, informație de care sunt legate atât investițiile ofertanților, transpuse în ofertă, cât și tariful ofertat și tariful care va fi aplicat ulterior utilizatorilor. Nu se cunoaște dacă sistemul trebuie aplicat tuturor autospecialelor și de ce ar trebui să dubleze sistemul *Radio-Frequency Identification* – RFID, obligatoriu potrivit caietului de sarcini. Astfel fiind, lămuriri suplimentare trebuie furnizate de autoritate.

Divergență există și în legătură cu formula tarifului unic compus, care în fișa de date este: $T_c = (4,80\% \times T_h/c) + (6,25\% \times T_p/m) + (1,95\% \times T_s) + (8\% \times T_{bio}) + (79\% \times T_{rez})$, însă aceste

procente nu au corespondent în ponderea estimată a deșeurilor de la pag. 12 din caietul de sarcini (mediul rural):

- hârtie și carton 4,7%;
- sticlă 8,05%;
- plastic 9,4%;
- metale 4,03%;
- lemn 1,34%;
- biodegradabile 23,5%;
- alte tipuri de deșeuri 49%.

Autoritatea afirmă că „[f]ormula de calcul are în vedere ponderea fracțiilor determinate conform ultimului studiu privind compoziția deșeurilor”, însă nu furnizează operatorilor acest ultimul studiu privind compoziția deșeurilor, presupunând că el există.

Consiliul va obliga autoritatea să coreleze procentele din formula tarifului unic compus cu procentele din caietul de sarcini, respectiv să își asume fracțiile pe care trebuie să le oferteze operatorii economici și pe baza cărora se va derula contractul de concesiune.

Din parcurgerea celor 80 de pagini ale caietului de sarcini pentru lotul 1, organul administrativ-jurisdicțional observă, asemenea reclamantei, că, într-adevăr, autoritatea achizitoare nu a dezvoltat toate informațiile de care au nevoie operatorii economici, în pofida obligațiilor legale. Desigur, chiar dacă o autoritate contractantă este ținută să redacteze în mod precis și clar condițiile unei cereri de ofertă, aceasta nu este obligată să aibă în vedere toate situațiile posibile, oricât de rare ar fi acestea, susceptibile să apară în practică (Ordonanța Curții de Justiție a Uniunii Europene din 20 aprilie 2007, TEA CEGOS și STG/Comisia, C-189/06 P, Rep., p. I-62, punctul 30).

În jurisprudența sa, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a stabilit că autoritatea adjudecătoare trebuie să interpreteze criteriile în același fel pe parcursul întregii proceduri. Principiul egalității de tratament presupune ca toți participanții la o procedură de atribuire să beneficieze de aplicarea acelorași condiții impuse de autoritate, astfel încât să se garanteze că este înlăturat orice risc de favoritism și de arbitrar din partea autorității. Acest principiu impune ca ofertanții să dispună de aceleași șanse în formularea ofertelor lor și implică, așadar, ca aceste oferte să fie supuse acelorași condiții pentru toți ofertanții (*ex pluribus*, Ordonanța din 10 noiembrie 2016, Spinoso Costruzioni Generali și Melfi, C-162/16, EU:C:2016:870, punctul 23). Curtea a reiterat, la punctul 34 din Hotărârea din 13 iulie 2017, Ingsteel și Metrostav (C-76/16, EU:C:2017:549), că „principiul egalității de tratament impune ca ofertanții să dispună de aceleași șanse în formularea ofertelor lor și implică, așadar, ca aceste oferte să fie supuse acelorași condiții pentru toți ofertanții. Pe

de altă parte, obligația de transparență, care constituie corolarul principiului egalității de tratament, are ca scop să garanteze absența riscului de favoritism și de arbitrar din partea autorității contractante. Această obligație implică formularea tuturor condițiilor și modalităților procedurii de atribuire în mod clar, precis și neechivoc în anunțul de participare sau în caietul de sarcini, astfel încât, în primul rând, să permită tuturor ofertanților informați în mod rezonabil și normal de diligenți să le înțeleagă conținutul exact și să le interpreteze în același mod și, în al doilea rând, să permită autorității contractante să verifice efectiv dacă ofertele prezentate de ofertanți corespund criteriilor care guvernează contractul în cauză (Hotărârea din 2 iunie 2016, Pizzo, C-27/15, EU:C:2016:404, punctul 36, precum și jurisprudența citată)".

Trebuie amintit și că, în cazul în care, în cadrul unei proceduri de „cerere de ofertă”, autoritatea contractantă definește condițiile pe care intenționează să le impună ofertanților, aceasta limitează exercitarea propriei puteri de apreciere și nu poate de altfel să se

abată, față de vreun ofertant, de la condițiile pe care le-a definit

astfel fără să încalce principiul egalității de tratament între ofertanți (Ordonanța președintelui Tribunalului Uniunii Europene din 4 decembrie 2014, Vanbreda Risk & Benefits/Comisia, T-199/14 R, EU:T:2014:1024, punctul 96, și Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 20 martie 2013, Nexans France/Entreprise commune Fusion for Energy, T-415/10, EU:T:2013:141, punctul 80).

Tribunalul de Primă Instanță, în Hotărârea din 12 martie 2008, cauza T-345/03, Evropaiki Dynamiki - Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE împotriva Comisiei Comunităților Europene, punctul 145, a statuat că principiul transparenței presupune ca *„toate informațiile tehnice relevante pentru buna înțelegere a anunțului de participare sau a caietului de sarcini să fie puse, de îndată ce este posibil, la dispoziția tuturor întreprinderilor participante la o procedură de atribuire a contractelor de achiziții publice, astfel încât, pe de o parte, să permită tuturor ofertanților mediu informați și care dau dovadă de o diligență normală să înțeleagă întinderea exactă a acestora și să le interpreteze în același fel și, pe de altă parte, să dea posibilitatea autorității contractante să verifice efectiv dacă ofertele ofertanților corespund criteriilor care guvernează contractul în cauză”*.

Documentația de atribuire, în lumina definiției regăsite în Legea nr. 100/2016, reprezintă documentul concesiunii care cuprinde cerințele, criteriile, regulile și alte informații necesare

pentru a asigura operatorilor economici o *informare completă, corectă și explicită* cu privire la cerințele entității contractante sau la elementele concesiunii, obiectul contractului și modul de desfășurare a procedurii de atribuire, inclusiv specificațiile tehnice sau documentul descriptiv, condițiile contractuale propuse, formatele și modul de prezentare a documentelor de către candidați/ofertanți, informațiile privind obligațiile generale aplicabile candidaților/ofertanților, studiul de fundamentare.

Obligația de transparență are ca scop în special să garanteze că este înlăturat riscul de arbitrar din partea autorității contractante (Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene în cauza SAG ELV Slovensko și alții, C-599/10, EU:C:2012:191, punctul 25, precum și jurisprudența acolo citată). Principiul egalității de tratament și obligația de transparență interzic autorității contractante să respingă o ofertă care îndeplinește cerințele prevăzute în cererea de ofertă pe baza unor motive care nu au fost prevăzute în cererea de ofertă menționată (Hotărârea Medipac-Kazantzidis, C-6/05, EU:C:2007:337, punctul 54).

Entitatea contractantă are obligația de a elabora documentația de atribuire care conține toate informațiile necesare pentru a asigura ofertanților/candidaților o informare completă, corectă și precisă cu privire la cerințele concesiunii de lucrări sau ale concesiunii de servicii, obiectul contractului, repartizarea riscurilor și modul de desfășurare a procedurii de atribuire (art. 71 din legea concesiunilor). Principiul transparenței impune autorității contractante să garanteze, în favoarea oricărui ofertant potențial, un nivel de publicitate suficient care să permită asigurarea unui mediu concurențial în domeniul pieței de servicii, precum și controlul imparțialității procedurilor de atribuire (Hotărârea Tribunalului Comunităților Europene din 7 decembrie 2000, Telaustria și Telefonadress, C-324/98, EU:C:2000:669, punctul 62).

Data fiind situația constatată, Consiliul urmează a dispune obligarea autorității contractante să lichideze confuziile cu privire la documentația de atribuire, să pună la dispoziție informațiile de care dispune, precum și să elimine sintagma „nu vor face obiectul actualizărilor de tarif”, cu privire la lotul 1 - zona 1B.

De bună seamă că, în urma prezentei decizii, nimic nu oprește autoritatea să aducă lămuriri referitoare și la alte aspecte ale concesiunii, respectiv pentru restul de loturi, astfel încât să vină în sprijinul potențialilor ofertanți și, totodată, să prevină formularea de noi contestații. Nu se pune problema încălcării ordinii de priorități ori a prevalenței interesului comercial al unui operator economic asupra interesului public, indiferent dacă reclamanta are acces neîngrădit la procedură și este liberă să mobilizeze resursele pe care le consideră necesare și suficiente. Cele două categorii de interese pot și trebuie

să fie conciliate, astfel încât procedura să nu excedeze cadrului legal.

În consecință, în baza art. 26 alin. (2) din Legea nr. 101/2016, Consiliul va admite, în limita celor reținute mai sus, contestația SC SA nr. 27124/15.07.2019, în contradictoriu cu autoritatea contractantă, pe care o va obliga să posteze în SEAP remedierile și clarificările corespunzătoare motivării de mai sus.

Art. 1 alin. (5) din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 867/2016 statuează că entitatea contractantă este responsabilă pentru modul de realizare a concesiunilor de lucrări sau a concesiunilor de servicii, cu respectarea tuturor dispozițiilor legale aplicabile, deci și a regulilor de furnizare a informațiilor necesare operatorilor economici pentru elaborarea ofertelor, vitale în lumina principiului transparenței.

Relativ la convocarea părților la sediul Consiliului pentru a fi audiate, cum pretinde reclamanta, ea nu se impune, deoarece nu ar influența în niciun fel soluția asupra contestației, ci doar ar tergiversa adoptarea deciziei de soluționare a ei. Particularitățile cauzelor privind achizițiile/concesiunile impun respectarea cu precădere a principiului legal al celerității soluționării lor [art. 15 alin. (1) din lege], iar acordarea unui termen pentru care să fie citate părțile în vederea prezentării de concluzii/lămuriri ar prelungi nejustificat termenul de soluționare a contestațiilor. De altminteri, conform art. 21 alin. (1) și (2) din lege: *„Procedura în fața Consiliului este scrisă, iar părțile sunt audiate numai dacă acest lucru este considerat necesar de către completul de soluționare a contestației. Părțile pot fi reprezentate de avocați sau de consilieri juridici și pot depune concluzii scrise în cursul procedurii. De asemenea, părțile pot solicita să depună concluzii oral în fața Consiliului, fără ca prin aceasta să fie afectat termenul legal de soluționare a contestației, prevăzut la art. 24.”*, texte din care rezultă fără echivoc că organizarea unei ședințe de dezbateri sau de concluzii orale este lăsată la aprecierea Consiliului (*mutatis mutandis*, decizia civilă nr. 605/CA din 30 iunie 2008 a Curții de Apel Constanța, Secția comercială, maritimă și fluvială, de contencios administrativ și fiscal).

„Părțile au doar o vocație în susținerea concluziilor orale, nu un drept, iar în acest context nu se poate susține că refuzul Consiliului ar fi nelegal.” – decizia civilă nr. 434 din 29 ianuarie 2018 a Curții de Apel București, Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Astfel, argumentele expuse în scris și probele atașate contestației sunt suficiente pentru analiza cauzei, iar neconvocarea părților la o ședință de audieri nu este de natură a aduce atingere

dreptului lor la apărare, ele beneficiind de toate garanțiile unui proces echitabil și în contextul caracterului scris al procedurii jurisdicționale. Părțile nu au fost îngrădite în dreptul de a aduce probe în apărare, timpul scurs de la primirea contestației fiind suficient pentru întregirea probatoriului.

Relativ la cererea de intervenție aparținând SC ...SA, Consiliul ia act că această societate are calitatea de potențial ofertant la procedura de concesionare, are calitate și capacitate procesuală și justifică un interes legitim propriu în pricină prin promovarea cererii, în termenul legal de 10 zile de la postarea în SEAP a contestației SC SA (16.07.2019) în cadrul anunțului de participare nr. PC1001318/05.07.2019, motiv pentru care, în conformitate cu art. 65 alin. (1) C. proc. civ., precum și cu art. 17 alin. (3) din Legea nr. 101/2016, Consiliul încuviințează în principiu cererea de intervenție. Deși societatea își declară cererea ca fiind una de intervenție în interes propriu (principală) din parcurgerea cuprinsului ei se vădește încadrarea greșită, fiind doar de sprijinire a poziției contestatoarei, fără nicio pretenție proprie cu privire la actele atacate în prezenta procedură administrativ-jurisdicțională. În virtutea rolului său activ, Consiliul îi poate recalifica în mod corespunzător cererea de intervenție greșit denumită. Astfel fiind, în conformitate cu art. 22 alin. (4) și art. 61 alin. (3) C. proc. civ., Consiliul recalifică cererea de intervenție nr. E11438/26.07.2019, depusă de societatea amintită, în cerere de intervenție voluntară accesorie în favoarea contestatoarei, și o va trata ca atare.

Încuviințarea în principiu este parțială, întrucât capătul de cerere de suspendare a procedurii de atribuire, din contestație, era deja soluționat de Consiliu prin încheierea nr. 1074/C8/1402/17.07.2019, iar o intervenție întru sprijinirea unei cereri soluționate este lipsită de orice relevanță juridică și, implicit, inadmisibilă.

Se cuvine a fi punctat că o cerere distinctă a SC ...SA de suspendare a procedurii este deopotrivă de inadmisibilă, poziția Consiliului fiind că doar un subiect care are poziția procesuală de contestator poate fi titular și formula cerere de suspendare, iar nu un intervenient în sprijinul unui contestator.

Față de cele stabilite mai sus cu prilejul examinării contestației SC SA și văzând că intervenienta SC ...SA susține în totalitate argumentele contestatoarei, dovedind un scop comun în participarea la competiție, Consiliul determină că respectiva cerere de intervenție este fondată și va fi admisă, cu excepția amintită.

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,
CONSILIUL DECIDE:

Admite, în limita celor reținute în considerente, contestația SC SA nr. 27124/15.07.2019, în contradictoriu cu autoritatea contractantă Obligă autoritatea ca, în termen de cel mult douăzeci de zile de la data primirii prezentei decizii, să adopte măsurile de remediere a documentației de atribuire stabilite mai sus și să le aducă la cunoștința operatorilor economici, prin publicarea lor în Sistemul Electronic de Achiziții Publice, de îndată ce vor fi adoptate. Totodată, Consiliul obligă autoritatea contractantă să stabilească o nouă dată-limită de depunere a ofertelor, nu mai devreme de șase zile de la data postării în SEAP a respectivelor măsuri de remediere.

Încuviințează în principiu cererea de intervenție voluntară accesorie în sprijinul contestatoarei nr. E11438/26.07.2019, depusă de SC ...SA, exceptând capătul de cerere de suspendare a procedurii de atribuire, față de care intervenția este inadmisibilă.

Admite pe fond cererea de intervenție, cu privire la capetele de cerere din contestație admise mai sus.

Prezenta decizie este obligatorie pentru părți. Împotriva ei se poate formula plângere, în termen de zece zile lucrătoare.

PREȘEDINTE,

.....

MEMBRU,

.....

MEMBRU,

.....

Redactată în cinci exemplare, conține douăzeci și șapte de pagini.